

52. Skovsang.

Allegro moderato.

N. W. Gade.

1. Vi van - dre sam - men Arm i Arm, kun Vens - kab bor i
Sind og Tan - ke, vi dra - ge bort fra Sta - dens Larm, for
i Guds fri Na - tur at van - ke, vi hil - - se Fug - lens
mun - tre Sang og lej - - re os ved Kil - dens Vo - ve, vi
jub - le højt i Dan - nevang og i de fri - ske Bø - ge - sko - ve.

2. Velkommen da, o Bøgeskov,
som kranser smukt de danske Enge!
Vor Sang udbrede skal din Lov
med Toner dybt fra Hjærtets Strænge!
Thi naar vi se dit lyse Blad,
dit Farveskjær, de ranke Stammer,
da føler hver sig fro og glad,
en ukjendt Fryd vort Hjærte rammer.

3. Din Løvsal vinker os jo ud
fra Larmen, til den Ro, du freder,
vi komme derfor paa dit Bud
og nyde Glæden, du bereder.
Vi leged alt i Barndomsaar
i Løvet under dine Kroner,
til Gjengjæld nu vor Tak du faaer
ved Lov og Pris i Sangens Toner.

Emil.